

ARTS EN SAMENLEVING.

BESPREKINGEN.

De Volkshuisvesting in het jaar 1934. — De oeconomische schokken, die sinds den oorlog ook ons land ondergaat, hebben een karakteristieken invloed op de Volkshuisvesting. In het jongste jaarverslag van den hoofdinspecteur ir. H. VAN DER KAA (*Versl. en Meded. betreffende de Volksgezondheid, 1935, bldz. 164*) vindt men hierover eenige bijzonderheden.

Gedurende de jaren, onmiddellijk na den oorlog, was er een groot tekort aan woningen, daar de onzekere toestanden de particuliere bouwnijverheid verslapt hadden. In 1921 werd deze, met overheids-hulp, in de woningvoorziening ingeschakeld, waarvan als gevolg een woningproductie, die het tekort in den loop van enkele jaren inhaalde.

Met de crisis is de bouwbedrijvigheid niet verminderd. Tengevolge van het ruime crediet en de geringe werkgelegenheid op ander gebied is de woningproductie op eenzelfde voet voortgegaan. Groote bedragen liet de slapte in den handel ter beschikking van de bouw-industrie.

De woningvoorraad is aldus sterk toegenomen en een zeer groot aantal woningen staat leeg. Reeds bij de volkstelling van 1933 bleek het aantal leegstaande woningen meer dan $2\frac{1}{2}$ pCt. van den woningvoorraad te bedragen; op 31 December 1930 stonden 50.000 woningen in Nederland leeg.

De toeneming (netto-vermeerdering) sinds dien datum toonen de volgende cijfers:

1931	43.070
1932	37.301
1933	41.626
1934	49.950

Dat wil zeggen 172.000 woningen, terwijl de vermeerdering van de bevolking in dit viertal jaren slechts 120.000 woningen eischte. Aldus overtrof de netto-vermeerdering de behoefte met meer dan 50.000 woningen, ter vergrooing van den voorraad leegstaande woningen. Aan het einde van 1934 heeft het aantal leegstaande woningen in ons land dus theoretisch meer dan 100000 bedragen.

In werkelijkheid is dit aantal echter grooter, daar het aantal gezinnen, dat geen woning vraagt en dus bij anderen inwoont, met de jaren stijgt.

Het jaarverslag geeft hieromtrent de volgende cijfers betrekking hebbende op Rotterdam (zie bldz. 3655)

Uit de gegevens omtrent het aantal woningen en het aantal gezinnen volgt een theoretisch overschot. Vergelijkt men dit met het werkelijke aantal leegstaande huizen, dan levert het verschil het aantal gezinnen, dat geen woning vraagt. Dit aantal, dat in Rotterdam eenige jaren achtereen ongeveer 3000 bedroeg, is thans tot boven 5000 gestegen.

	Aantal gezinnen	Aantal woningen	Theore- tisch overschot	Leeg- staande woningen	Bewoonde woningen	Gezinnen zonder wo- ning
31 Dec. 1930	143.788	144.555	767	3.748	140.807	2.981
31 Dec. 1931	144.791	145.485	694	± 3.600	± 141.900	± 3.000
31 Dec. 1932	146.023	146.352	329	± 3.250	± 143.100	± 3.000
31 Dec. 1933	147.707	150.629	2.922	7.593	143.036	4.671
31 Dec. 1934	149.035	154.097	5.062	10.205	143.892	5.143

Bij nadere ontleding van de gegevens omtrent de huurwaarde der leegstaande woningen blijkt, ondanks het overschot aan woning, het tekort aan goedkope woningen zeer dringend te zijn. Vele gezinnen, vooral in de steden, zijn boven hun draagkracht gehuisvest.

De verslaggever bepleit dan ook aanbouw van goedkope woningen, in dien zin dat de goedkoopste afhankelijk zij van den eenvoud van opzet, tot „aanpassing” aan een lager peil. Deze woningen zullen uitsluitend moeten worden toegewezen aan gezinnen van geringe draagkracht, die een goedkope woning werkelijk noodig hebben. Aan de verleening van voorschotten uit 's Rijks kas zal daartoe de voorwaarde moeten worden verbonden, dat de woningen in de eerste plaats moeten worden toegewezen aan gezinnen, wier inkomen niet meer bedraagt dan 4 à 5 maal de huur.

Voor iemand, die het woningvraagstuk met alle financieele consequenties niet ten volle overziet, behelst de omschrijving van de bestaande moeilijkheden iets tegenstrijdigs. Ditmaal is er geen woningnood, die de volkshuisvesting bedreigt: bij tienduizenden staan de woningen leeg. Toch zijn er tienduizenden gezinnen zonder woning, zoodat men genoodzaakt is den aanbouw van vele nieuwe woningen ter hand te nemen.

Een troost is, dat bij de snelle toeneming van de Nederlandsche bevolking, in niet te verre toekomst een woningspaarpot haar nut kan hebben.

J. J. VAN LOGHEM.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

AMOEBENCYSTES AAN HANDEN. — Op handen, welke kunstmatig met amoebencysten bevattende faeces in aanraking gebracht zijn, kan men al spoedig geen levende cystes van *entamoeba histolytica* vinden, wanneer zij blootgesteld zijn aan omstandigheden, waarbij de handen snel drogen. SPECTOR, FOSTER en GLOVER hebben thans de meer normale omstandigheden, waarin amoebencysten aan de handen kunnen komen, onderzocht. Daartoe werd een amoebendragers verzocht na defaeceeren en gebruik van closetpapier, de handen in steriel water of steriele zoutoplossing flink af te spoelen. Vervolgens werden de nagels met een sterielen tandenstoker duchtig schoongemaakt en met een steriele schaar geknipt. Daarna werden ENDO-platen met de spoelvoelstoffen geënt. Van de 74 personen, aldus onderzocht, werd bij 5 of 6.8 pCt. een positieve uitkomst verkregen; bij